

תכונות טנק "פימן IV" הגרמני (ארוך התותח)

תת־מקלע בן 9 מ"מ
(התחמושת הנישאת בטנק — 87 פגזים,
3600 תחמישי מקלע).

מידות:

אורך הגוף — 5,92 מ'
התבלטות התותח מעבר לגוף — לרוב 1,41 מ'
רוחב הטנק — 2,92 מ'
גובה הטנק — 2,68 מ'
גובה גחון הטנק מעל הקרקע — 40 ס"מ.

תכונות לכושר־מעבר:

חוצה תעלות — ברוחב עד 2,30 מ'
עובר, תוך־טיפוס — מכשולים בגובה עד 60 ס"מ
מטפס ועולה — בזווית עד 30°
חוצה נחלים — בעומק עד 80 ס"מ

צות — 5 איש

משקל — 23,6 טון

מהירות (מכסימלית) 40 קמ"ש

טוח פעולה — 157

מנוע בנוזל — בן 300 כ"ס

שריון — בצריח: 60 ס"מ (או למעלה מזה).

גוף הטנק: מלפנים 50 מ"מ (או למעלה מזה)

בצדדים — 30 מ"מ

מאחור — 30 מ"מ

"גג" הגוף — 10—16 מ"מ.

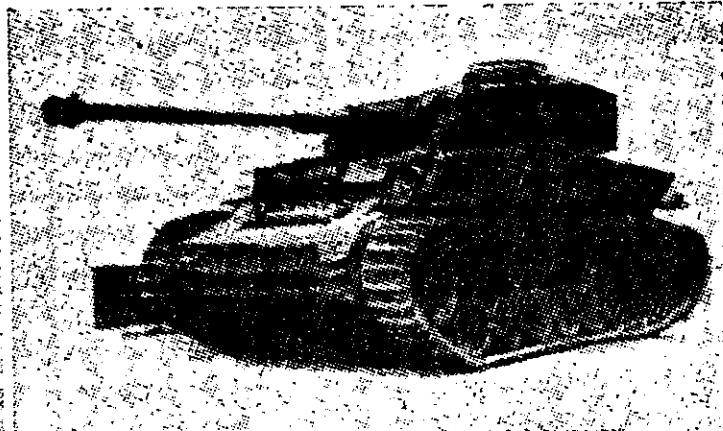
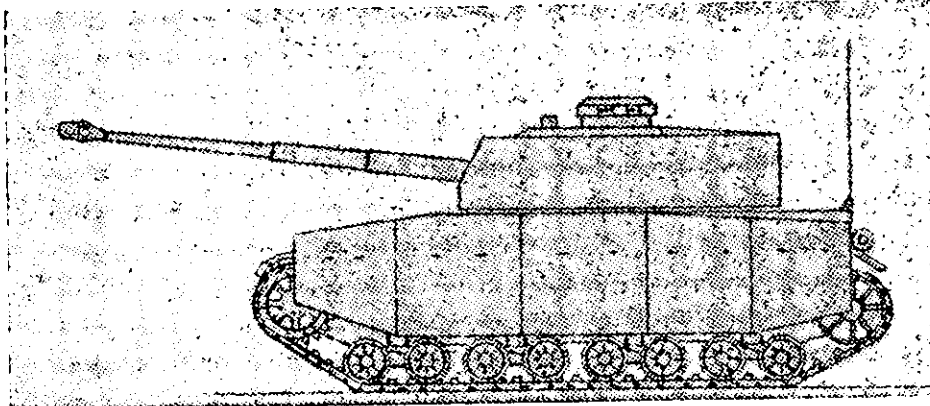
חימוש: תותח בן 75 מ"מ (אורכו 3,23 מ' או 3,60 מ')

מהירות הלוע: בפגז חודר־שריון—750 מ' בשניה

בפגז חנ"ם — 550 מ' בשניה

מקלע צריח בן 7,92 מ"מ

מקלע חרטום בן 7,92 מ"מ

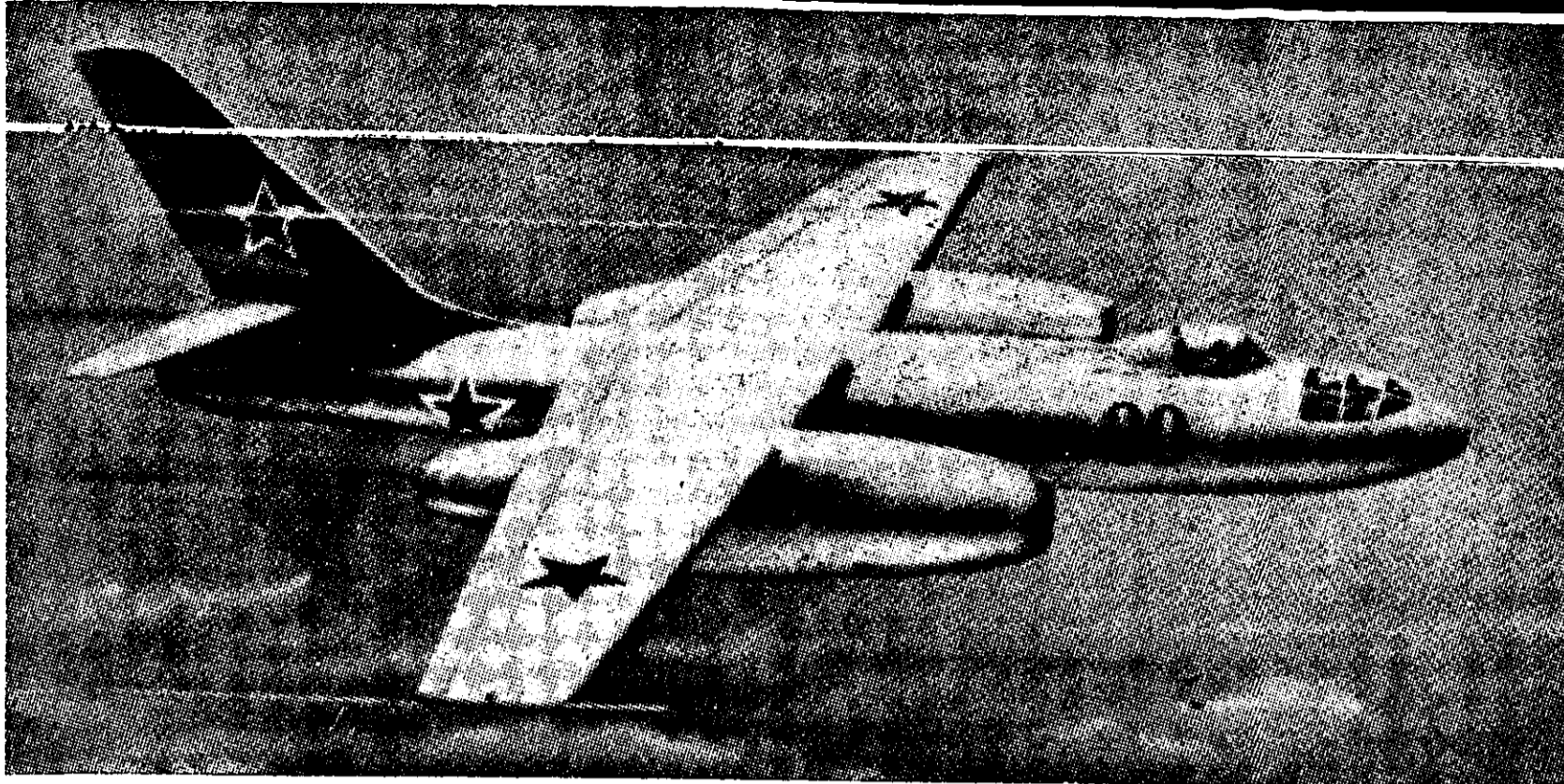
צריח: —

הצריח מורכב במרכז הטנק. צורתו צורת יהלום, ואגפיו משופעים שיפוע קל מאוד. משני אנפי הצריח — פתחי כניסה ויציאה. כיפת המפקד בולטת מעל צדו השמאלי־אחורי של הצריח. מקבע התותח ומנגנון הרתיעה שלו בולטים מן הצריח בליטה ניכרת. חלקו האחורי של הצריח מוגבה במקצת מעל לתובה, ומזכיר בצורתו ארגז, אשר המכסה שלו יורד בשיפוע קל לאחור.

בנין הגוף: —

הגוף מוגבה במידה ניכרת מעל למערכת הזחלים. הוא רחב יותר במרכז, והולך וצר כלפי חזית וכלפי אחור. הגג שטוח. בחלקו הקדמי של הגג, מתחת לתותח, שני פתחי כניסה־יציאה, לנהג ולמקלען. אנפי הגוף במרכז הטנק הם כמעט ניצבים. חלקו הקדמי של הגוף בנוי בצורת שתי מדרגות. המדרגה התחתונה נוטה בשיפוע קל לפנים. חזית המדרגה כמעט־ניצבת. המדרגה העליונה ניצבת. בצדה השמאלי — אשנב לנהג. בצדה הימני — מקלע חרטום. בדרך כלל מורכבות על המדרגה התחתונה או על שתי המדרגות חוליות רזרביות לזחלים. לעתים מורכבות חוליות אלו גם על האגפים ועל גג הגוף.

תרנים: — אנטנה אנכית אחת מודקרת מחלקו האחורי של הגוף.

„איליושין 28” - מפציץ טקטי קל

על סוג המפציצים הבינוניים. מכל מקום, מקובלת כיום השואה בינו לבין ה„קאנפארה” הבריטי, אשר רואים אותו כעמוד התווך של אוירת המפציצים הבינונית הבריטית.

ה„איליושין 28” נתפרסם ברבים מקצת מאוחר יותר מן ה„קאנפארה” (בראשית שנות ה-50), אולם כיום רואים אותו בגדר מטוס היסוד בסוגו בקרב כוחות האוירה הסובייטים. אכן, במסגרת המסיבות המיוחדות של מלחמת קוריאה, לא הגיע מטוס זה לידי הפעלה, בדומה ל„מיג-15”, ועל כן פחות הידיעות על אודותיו מבחינת כושרו בפעולות מלחמה ממש. מכל מקום, תכונותיו הטכניות ודאי שמקנות לו רמת יעילות גבוהה למדי, ובין תכונות אלו יש לציין בראש וראשונה את מהירותו, אשר אינה נופלת בהרבה מזו של מטוסי הקרב הסילוניים החדישים, והיא אף עולה על זו של מטוסי סילון ישנים יותר (כגון ה„ואמפיר”). כן חיונית היא התכונה המכונה „סייג רום”. תכונה זו היא הקובעת גם את מידת הזמן הדרוש לאזהרה המוקדמת כדי שיספיקו מטוסי הקרב המגינים להגיע לרום טיסה דומה — והיא המאפשרת למפציץ להגביה אל מעל לטווח פגיעתם של אותם כלים נגד-מטוסיים מוצבים על-הקרקע אשר „תקרת” קליעיהם נמוכה יותר.

„איל-28” הנו מטוס תלת-מושבי. כנפיו מוטים אחורה, כמעין ראש חץ. הוא נמנה על סוג המטוסיים שכנפיהם תקועות להם בצדי גופם (להבדיל מ„גבוהי הכנף” ו„נמוכי הכנף”).

תכונות אופייניות:

מוטת כנפים — 20 מטר

אורך — 19 מטר

גובה — 6,5 מטר

מנועים — שני מנועי סילון מסוג RD-45

עצמת המנוע — 2600 ק״ג, כוח-משיכה

מהירות מכסימלית — 960 ק״מ לשעה, בגובה של כ-9100 מ׳

מהירות שיוט — 770 ק״מ לשעה

טווח — 3.200 ק״מ

סייג רום — 13.500 מ׳

חימוש — 2 תותחים-אבטומטיים בני 23 מ״מ בחרטום,

1-2 מקלעים 12,7 בצריח הזנב

עומס פצצות — לפי כמה ידיעות — כ-2,5 טון.

ההגדרה הנהוגה לגבי מטוסי „איליושין-28” הנה „מפציץ סקטי קל”. אכן, אם גם אין להרהר אחרי שתי המלים הראשונות שבהגדרה זו, הרי דיוקה של האחרונה הנו יחסי בלבד.

דף היכר-מטוסיים

כבסוגי חימוש אחרים, כן גם לגבי מטוסיים, משתנים והולכים מושגי ה„קל” וה„כבד”; לפי עומס פצצותיו ורמת-יכולתו, יש לשער כי במלחמת-העולם השניה היו מייחסים מטוס זה

